

Ημερίδα «Η βάρκα που δεν βούλιαζε»

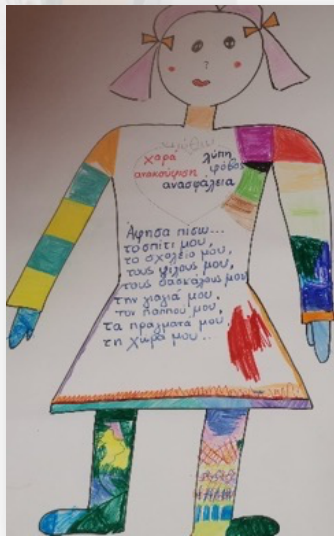
Στις 26 Φεβρουαρίου η Γ' τάξη του σχολείου μας σε συνεργασία με τις Γ' τάξεις του Δημοτικού Σχολείου Κωνσταντινουπόλεως, διοργάνωσαν ημερίδα με θέμα «Η βάρκα που δε βούλιαζε». Η ημερίδα πραγματοποιήθηκε στο σχολείο μας, υπό την καθοδήγηση και στήριξη των διευθυντριών των δύο σχολείων: κ. Αντρούλας Φούσια και κ. Μαρίας Φωτίου.

Τα παιδιά είχαν την ευκαιρία να γνωρίσουν τον συγγραφέα εκπαιδευτικό του βιβλίου «Η βάρκα που δε βούλιαζε» Χριστόφορο Χριστοφόρου, ο οποίος οργάνωσε και συντόνισε 4 βιωματικά εργαστήρια για τη μέρα αυτή.

Ο Χριστόφορος με μεγάλη χαρά δέχτηκε να παρουσιάσει το βιβλίο του, γιατί όπως είπε με τον τρόπο αυτό θα ζωντάνευε η ιστορία του σ' έναν χώρο στον οποίο γεννήθηκε. Το βιβλίο αυτό με μια ζωντανή αφήγηση από το κορίτσι που πρωταγωνιστεί, τοποθετεί τον εκάστοτε αναγνώστη απέναντι σε διλήμματα και πραγματικότητες ενός πρόσφυγα που ταξιδεύει στριμωγμένος σε μια μικρή ψαρόβαρκα κάτω από το άγρυπνο βλέμμα ενός σκοτεινού διακινητή (βαρκάρη).

Όλοι οι μαθητές και των δύο σχολείων είχαν χωριστεί σε 4 μεικτές ομάδες και με τη σειρά πέρασαν από όλα τα εργαστήρια που είχαν οργανωθεί για τη μέρα αυτή.

Στο **εργαστήρι Α' (Ζωντανεύω εικόνες -συναισθήματα)** δόθηκε σε κάθε ομάδα ξεχωριστά μια φιγούρα κοριτσιού, στην οποία οι μαθητές έγραψαν τα συναισθήματά τους στην καρδιά της φιγούρας κι έπειτα χρωμάτισαν τα χαρακτηριστικά του προσώπου, αλλά και την υπόλοιπη φιγούρα χρησιμοποιώντας νερομπογιές, μαρκαδόρους ή και κομματάκια από εφημερίδες και περιοδικά.

Στο εργαστήρι Β (Η βαλίτσα του πρόσφυγα) δόθηκαν στα παιδιά 5 χαρτονάκια και σ' αυτά έπρεπε να ζωγραφίσουν τα 5 πιο σημαντικά αντικείμενα που πρόλαβε ο πρόσφυγας να βάλει μέσα στη βαλίτσα του φεύγοντας με τη βία από το σπίτι του. Στη συνέχεια, με τη βοήθεια του μουσικού του φιλοξενούμενου σχολείου Αντρέα Αριστοτέλους, οι μαθητές χρησιμοποιώντας διάφορα μουσικά όργανα προσπάθησαν να μελοποιήσουν το τραγούδι του πρόσφυγα και να προσθέσουν μερικούς ακόμη στίχους σ' αυτό.

Στο εργαστήρι Γ' (Οι βάρκες των προσφύγων) οι μαθητές έφτιαξαν ατομικές χάρτινες βαρκούλες και τις τοποθέτησαν σε πολυστερίνη, αφού πρώτα έγραψαν τις σκέψεις και τις ευχές τους πάνω σε άσπρα χάρτινα πανιά για να τα καταφέρουν οι πρόσφυγες να φτάσουν σε κάποια φιλόξενη χώρα για να επιζήσουν.

Στο Εργαστήρι Δ' (Επιτραπέζιο φιδάκι) δόθηκε από τον συγγραφέα ένα επιτραπέζιο φιδάκι, το οποίο βέβαια είχε προσαρμοστεί ανάλογα με τα γεγονότα που διαδραματίστηκαν στην ιστορία του βιβλίου.

Στο τέλος όλες οι ομάδες μαζεύτηκαν στη σκηνή του θεάτρου του σχολείου μας, όπου με τη βοήθεια του συγγραφέα – αφηγητή, ορισμένοι μαθητές από κάθε ομάδα προσπάθησαν να δραματοποιήσουν την ιστορία, χρησιμοποιώντας υφάσματα και άλλα αντικείμενα.

Η ημερίδα μας έφτασε στο τέλος της όταν όλοι μαζί, δάσκαλοι και μαθητές, τραγούδησαν το τραγούδι του πρόσφυγα που είχαν μελοποιήσει νωρίτερα.